

Συμπτώματα καρδιακής ασθένειας και κατάθλιψης σταμάτησαν Symptoms of heart disease and depression end

The Christian Science Journal, September 2011

Η Χριστιανική Επιστήμη έχει φέρει στη ζωή μου πολλές ευλογίες και μεγάλη χαρά. Μια πρόσφατη εμπειρία αποδείχθηκε δύσκολη, αλλά μένοντας στις αλήθειες που μας δίδαξε ο Χριστός Ιησούς και η Mary Baker Eddy, με οδήγησαν πάλι στη θεραπεία.

Έφυγα από την Σκωτία για να επισκεφθώ μια οικογένεια στην Αυστραλία. Στη διάρκεια του ταξιδιού, άρχισα να μην νοιώθω καλά. Έχοντας πάντοτε βασισθεί στην προσευχή για θεραπεία, όπως είχα μάθει στην Χριστιανική Επιστήμη, περίμενα μια γρήγορη επιστροφή στην κανονική φυσική μου κατάσταση. Όταν αυτό δεν έγινε, ήρθα σε επαφή με πρακτίσιονερ της Χριστιανικής Επιστήμης. Ήμουν σίγουρη ότι όλα θα πήγαιναν καλά και με την στοργική υποστήριξη του πρακτίσιονερ πραγματοποίησα το ταξίδι και επέστρεψα στην πατρίδα. Αλλά η κατάστασή μου χειροτέρευσε – τα συμπτώματα έδειχναν κάποιο πρόβλημα καρδιάς – και φοβήθηκα πάρα πολύ. Ο πατέρας μου είχε περάσει εξαιτίας μιας παρόμοιας δυσκολίας.

Σαν πρακτίσιονερ της Χριστιανικής Επιστήμης, συνήθιζα να προσεύχομαι καθημερινά για μένα, όπως και για τους ασθενείς. Συνέχισα να το κάνω αυτό, αρχίζοντας κάθε πρωί με την «Καθημερινή προσευχή» (Εγκόλπιο της Εκκλησίας, σελ.41) και τη μελέτη του βιβλικού μαθήματος της εβδομάδας. Επίσης, εστίασα την προσοχή μου σ' ένα εδάφιο από την Αγία Γραφή: «Δεν θέλω αποθάνει αλλά θέλω ζήσει και θέλω διηγείσθαι τα έργα του Κυρίου» (Ψαλ.118:17). Υπήρχε τακτική επαφή με τον πρακτίσιονερ και μοιραζόμασταν πολλές σκέψεις. Ειδικά μια παράγραφος που μου έκανε εντύπωση, ήταν από το *Επιστήμη και Υγεία*: «Μόνο όταν αναγνωρίσουν την υπεροχή του πνεύματος που ακυρώνει τις αξιώσεις της ύλης, μπορούν οι θνητοί να αποβάλουν τη θνητότητα και να βρουν τον αδιάλυτο πνευματικό δεσμό που θεμελιώνει τον άνθρωπο για πάντα στη θεία ομοίωση και τον κάνει αχώριστο από τον δημιουργό του» (σελ.491). Ήξερα ότι αυτός ήταν ο δρόμος που έπρεπε να ακολουθήσω και αποφάσισα να αγρυπνώ ώστε με την κάθε μου σκέψη να αναγνωρίζω την υπεροχή του πνεύματος.

Όταν η θεραπεία δεν είχε ακόμη γίνει, άρχισαν περίοδοι μελαγχολίας. Σ' όλη μου τη ζωή στρεφόμουν στο Θεό για θεραπεία και ποτέ δεν με απογοήτευσε. Αλλά σ' αυτή την περίπτωση το αίσθημα του χωρισμού από το Θεό ήταν έντονο. Κάποια στιγμή βρέθηκα να παλεύω με σκέψεις αυτοκτονίας. Και πάλι ένοιωσα σιγουριά και ασφάλεια από την μελέτη της διδασκαλίας της Χριστιανικής Επιστήμης – ότι μπορούμε να ζούμε μόνο στην αιώνια ζωή, στο Θεό. Επιθυμούσα διακαώς να αντιμετωπίσω αυτή την πρόκληση ακριβώς στην κατάσταση που βρισκόμουν και να συνεχίσω να υπηρετώ το Θεό, με τον τρόπο που αγαπούσα. Ο θάνατος, επομένως, δεν ήταν η επιλογή.

Για άλλες μεταφράσεις στα Ελληνικά, μπορείτε να συνδεθείτε με την ηλεκτρονική διεύθυνση <http://www.cskirikas.com>

Ήμουν ευγνώμων για την καθοδήγηση του Ψαλμωδού, που ακόμη και όταν φαίνεται ότι «και εν κοιλάδι σκιάς θανάτου εάν περιπατήσω» (Ψαλμοί 23:4), ο Θεός είναι εκεί μαζί μας. Και ποτέ δεν μένουμε στην κοιλάδα, περνάμε μέσα από αυτήν. Ο Θεός ποτέ δεν μας εγκαταλείπει, αλλά είναι πάντοτε παρών σε κάθε μας βήμα, ακόμη και όταν δεν αντιλαμβανόμαστε πάντα αυτή την παρουσία.

Περίπου την ίδια εποχή μου τηλεφώνησε ένας γνωστός μου, κάποιος που γνώριζα ότι εργαζόταν σύμφωνα με την πρακτική της θεραπείας της Χριστιανικής Επιστήμης. Του ζήτησα να συναντηθούμε και να μιλήσουμε. Αν και ζούσε αρκετά μακριά ήλθε την ίδια μέρα. Μιλήσαμε για την αγάπη που έχουμε στην Χριστιανική Επιστήμη, μοιραστήκαμε πολλές εμπειρίες θεραπείας, που εμείς οι ίδιοι είχαμε γίνει μάρτυρες και χαρήκαμε για την κατανόηση που είχαμε για τη θεραπευτική παρουσία του Θεού. Ακριβώς την επομένη μέρα, γύρισε με μια μεγάλη χύτρα γεμάτη σπιτική σούπα. Συγκινήθηκα πολύ, πίστεψα ότι αυτό ήταν ένα σημάδι αλλαγής. Άρχισα πάλι να τρώω. Ότι ακολούθησε ήταν μια ιστορία αγάπης, από κάθε άποψη. Ο καινούργιος μου φίλος ήταν χήρος και εγώ είχα μείνει χήρα λίγα χρόνια νωρίτερα. Παντρευτήκαμε τέσσερις μήνες μετά.

Οι περίοδοι της κατάθλιψης ελαττώθηκαν και σύντομα εξαφανίστηκαν και παρ' όλο ότι η πλήρης θεραπεία της καρδιάς δεν είχε επέλθει ακόμη, ποτέ δεν αμφέβαλα ότι θα ερχόταν. Ο αγαπημένος μου σύζυγος περνούσε μαζί μου πολλές δύσκολες νύχτες. Εργαζόμασταν με ζήλο για να εκφράσουμε «την μεγάλη καρδιά της Αγάπης» σε όλες μας τις δραστηριότητες (*Επιστήμη και Υγεία*, σελ.448).

Κάποια στιγμή, η προσευχή μου με οδήγησε στα «δύο θεμελιώδη σημεία» της Χριστιανικής Επιστήμης, στο *Επιστήμη και Υγεία*, «... την ανυπαρξία της υλικής ζωής και νοημοσύνης και την επιβλητική πραγματικότητα του Θεού, του καλού» (σελ.52). Καθώς επικεντρώθηκα σ' αυτό, η πνευματική μου ταυτότητα σταδιακά φανερώθηκε τόσο καθαρά, τόσο πολύτιμη και τόσο ασφαλής, ώστε η ύλη και οι δοξασίες της δεν είχαν πια τη δύναμη να με εντυπωσιάζουν. Γνώρισα και αισθάνθηκα την υπεροχή του Πνεύματος. Η θεραπεία ήρθε γρήγορα. Ο πόνος σταμάτησε, η δύναμή μου επανήλθε. Ο ύπνος μου έγινε κανονικός και τα άλλα συμπτώματα εξαφανίστηκαν. Τι ελευθερία ένοιωσα! Πέντε χρόνια έχουν περάσει από αυτή τη θεραπεία και χαίρομαι να σκαλίζω τον κήπο μου και να κάνω πεζοπορία, χωρίς κόπο, στους αγαπημένους λόφους της Σκωτίας.

Αν και αυτή η θεραπεία χρειάστηκε κάποιο χρονικό διάστημα για να ολοκληρωθεί, ποτέ δεν με εγκατέλειψε η βεβαιότητα, ότι η θεία Αρχή και Αγάπη εργαζόταν και θα εργάζεται για πάντα, για να με στηρίζει. Τα μαθήματα που πήρα, σ' αυτό το πνευματικό ταξίδι, συνεχίζουν να με ευλογούν και να με δυναμώνουν μέχρι σήμερα. Μπορώ μόνο να πω, με μια ευγνώμονα καρδιά, «Σ' ευχαριστώ, Πατέρα».

Ann Scott, Helensburgh, Argyll and Bute, Scotland